

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/387/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616206962
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7616206962.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobkyne U. U. P. X.X.XXXX, D., E. XX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 66, proti žalovanému PRO CIVITAS, s.r.o., Bratislava, Astrová 2/A, IČO: 45 869 464, o návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 4C/161/2016-11 zo 6.5.2016 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením nariadil neodkladné (predbežné) opatrenie v tomto znení: žalovaný je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne, vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nachádzajúcej sa v časti 3 bode 5 zmluvy o úvere č. 4374085309 z 13.10.2009 uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a. s., IČO 31340890 a bližšie špecifikovanej v obchodných podmienkach pre úver čl. 4 bod 4.8. Zamestnávateľovi žalobkyne Univerzitná nemocnica Bratislava, Pažitková 4, 821 02 Bratislava sa zakázal vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného, na základe dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nachádzajúcej sa v časti 3 bode 5 zmluvy o úvere č. 4374085309 z 13.10.2009 uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a. s., IČO 31340890 a bližšie špecifikovanej v obchodných podmienkach pre úver čl. 4 bod 4.8. O trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného (predbežného) opatrenia súd v zmysle § 145 ods. 1 O.s.p. rozhodne v konaní o veci samej. Žalobkyňa je povinná v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného (predbežného) opatrenia podať určovaciu žalobu, že dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch nachádzajúca sa v časti 3 bod 5 zmluvy o úvere č. 4374085309 z 13.10.2009, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou a.s., IČO: 31340890 a bližšie špecifikovanej v obchodných podmienkach pre úver č. 4 bod 4.8. je neplatná.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, čoho sa žalobkyňa domáhala návrhom na nariadenie neodkladného (predbežného) opatrenia a, čo v odôvodnení návrhu uviedla (reprodukoval podstatný obsah návrhu na nariadenie predbežného opatrenia; ďalej len PO) a ako návrh právne odôvodnila, že venovala sa naliehavosti právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) O. s. p. tvrdiac, že v konaní vo veci samej sa bude domáhať, aby súd určil, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobkyne, pretože ide o neprijateľnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a zároveň žalovaným uplatnený nárok vychádza z nesprávneho záveru o platnosti zmluvy o úvere a zmluvných dojednaní o odplate za poskytnutý úver, ktorý je podľa názoru žalobkyne potrebné posúdiť ako ex lege bezúročný a bez poplatkov. Naliehavý právny záujem žalobkyne je daný hlavne tým, že napriek skutočnosti, že dlh, ktorý voči nej eviduje žalovaný, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia platnosti samotnej zmluvy o úvere a jej

obsahových náležitostí, zamestnávateľ žalobkyne musí pokračovať v zrážaní príslušnej sumy z jej mzdy až do zrazenia celkovej sumy vyžadanej žalovaným v jeho žiadosti o výkon zrážok zo mzdy žalobkyne resp. až do zrazenia celej žalovaným evidovanej dlžnej sumy voči žalobkyňi. Tým môže žalovaný každý mesiac disponovať značnou časťou príjmu žalobkyne, čo spôsobuje výrazné obmedzenie žalobkyne v zabezpečovaní základných potrieb jej rodiny a spôsobuje jej značné finančné problémy a to bez toho, aby mal na ne platný právny nárok. V súlade s ustálenou judikatúrou všeobecných súdov SR ako i Súdneho dvora EÚ, je naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv vždy daný. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/358/2009-199 zo 26.4.2010. Citoval znenie § 74 ods. 1, § 75 ods. 4 a § 76 ods. 1 písm. f), ods. 2 O.s.p.. Konštatoval, že predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v občianskom súdnom konaní, ktorého zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Základným znakom predbežného opatrenia je dočasnosť a provizórnosť. Toto predbežné opatrenie bolo podané z dôvodu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, a teda navrhovateľka musí preukázať, že dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi účastníkmi, pretože hrozí vznik reálnej ujmy resp. jej zväčšovanie. Teda vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Uviedol, že § 76 ods. 4 O.s.p., ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v plnom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať, že v tomto prípade sa súd v plnom rozsahu stotožnil s právnymi a skutkovými dôvodmi a návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel. Ďalej citoval znenie § 76 ods. 3 O.s.p. a uviedol, že v tomto prípade určil žalobkyňi lehotu na podanie návrhu na vyslovenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a to 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia a, že podľa § 77 O.s.p. upravuje v ods. 1 a 2 zánik a zrušenie tohto predbežného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 145 O. s. p. s tým, že účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania vo veci samej, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov.

3. I. Žalovaný napadol uznesenie včas podaným odvolaním, ktoré dôvodil: § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p. tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu, podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. tým, že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. II. Podľa jeho právneho názoru je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. Má za to, že nedostatočným odôvodnením súdneho rozhodnutia porušil „úd“ jeho práva vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR). Odôvodnenie má obsahovať „dostatok dôvodov a súčasne ich uvedenie má byť zrozumiteľné, súd je teda povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská“ (Mazák, J.: Základy občianskeho procesného práva. Iura Edition, Bratislava 2002, s. 299). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky je právo účastníka konania na také rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, a to najmä z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (II. ÚS 117/07). Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny (III. ÚS 311/01, III. ÚS 107/07, IV. ÚS 14/07, III. ÚS 311/07, I. ÚS 265/05, I. ÚS 33/2012, III. ÚS 199/09). Citoval z Nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn.: IV. ÚS 1551/08, rozhodnutia Najvyšší súd SR sp. zn.: 4Cdo/25/2007, Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn.: I. ÚS 114/08 a uviedol, že právo na spravodlivý súdny proces

je jedným zo základných práv jednotlivca, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky. Ide najmä o právo jednotlivca na prístup k nezávislému a nestrannému súdu, a to za takých podmienok, aby zo strany súdu nedochádzalo k bezdôvodnému znevýhodňovaniu jednej zo strán konania, teda na nediskriminačný prístup k súdu, a to tak, aby bola zachovaná rovnosť strán. Má za to, že v konaní na súde došlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces. Zdôraznil, že garancia spravodlivého súdneho procesu musí byť naplnená v každom konaní. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR (IV. ÚS 252/04). Ďalej citoval z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 85/06 a zopakoval, čo uviedol v predchádzajúcich dvoch odsekoch. Ak súd, alebo iný orgán koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu alebo inú právnu ochranu. Právo na súdnu a inú právnu ochranu poskytuje ústava každému právu, ktoré je v právnom poriadku Slovenskej republiky upravené a ktorého sa zákonom ustanoveným postupom možno domáhať na súdnom alebo inom orgáne Slovenskej republiky. Poskytnutie práva na súdnu alebo inú právnu ochranu nie je možné obmedziť iba na základné práva a slobody tak, ako sú uvedené v druhej hlave ústavy (I. ÚS 96/94). Citoval z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 380/2013. III. Platnosť, či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.3.2009, sp. zn. IM Obdo V 16/2006). Citoval znenie čl. 2 odsek 3 Ústavy SR a Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 244/09 z 29.9.2009 a Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 36/95 z 3.4.1996, zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 47, pod číslom 131/1996. Článkom II. bodom 1. zák. č. 102/2014 Z. z., o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, došlo k novelizácii § 52 odsek 2 zák. č. 40/1964 Zb. O. z., a to tak, že došlo k doplneniu vety: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zároveň článkom II. bodom 7. zák. č. 102/2014 Z. z., o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, došlo k prijatiu § 879p zák. č. 40/1964 Zb. O. z., ktorý zakotvil nepriamu retroaktivitu pre § 53 ods. 4 písm. s) a t), § 53 ods. 7 a § 614a: § 53 ods. 4 písm. s) a t), § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13.6.2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12.6.2014, ak nie je ustanovené inak. Podľa článku XIV. zák. č. 102/2014 Z. z., o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon nadobudol účinnosť 1.5.2014 okrem čl. I. čl. II bodov 2 až 8. čl. III, čl. V bod 2, čl. VI, čl. VIII bodov 2,4 až 6,8 až 10,19 až 24,28,31a 36, čl. XII bodov 1 až 5,12,15 a 16, ktoré nadobúdajú účinnosť 13.6.2014 a čl. II bodu 1, ktorý nadobúda účinnosť 1.4.2015. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že na § 52 ods. 2 O. z., sa vzťahuje zákaz retroaktivity a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.5.2014, v opačnom prípade by došlo k porušeniu základných princípov nášho právneho poriadku. Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle aplikovať toto ustanovenie na právne vzťahy, ktoré boli založené pred 1.5.2014, nič mu nebránilo výslovne to uviesť v intertemporálnej norme § 879p, v ktorej sú explicitne uvedené ustanovenia, na ktoré sa nepravá retroaktivita vzťahuje. Argumentum a contrario je možné dospieť k záveru, že úmysel zákonodarcu je ten, že § 52 ods. 2 v novelizovanom znení sa vzťahuje VÝLUČNE na právne vzťahy založené po 1.5.2014. Pri svojoľnej retroaktívnej aplikácii tohto ustanovenia súdom na právne vzťahy založené pred 1.5.2014 dôjde k porušeniu článku 2 Ústavy SR a zásahu základných práv a slobôd občanov. Na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 1.5.2014 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca až s účinnosťou 1.5.2014 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Toto tvrdenie nachádza oporu aj v Uznesení Najvyššieho súdu SR z 27.3.2013, sp. zn. 6MCdo/4/2012, kde NSSR skonštatoval, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom rovnako aj akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Argumentum a contrario, pokiaľ by sa na takýto vzťah vzťahoval Občiansky zákonník aj pred touto novelizáciou, zákonodarca by to novelizoval predmetné ustanovenie. Vzhľadom na to, že upravil tieto vzťahy teraz novelou, v kombináciu s Uznesením Najvyššieho súdu SR z 27.3.2013, sp. zn. 6MCdo/4/2012, je nepochybné, že všetky úverové právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1.5.2014 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. IV. Citoval

znenie § 103, 104, § 106 ods. 1 O.s.p.. Týmto vznáša námietku nedostatku právomoci súdu tento spor prejednávať. Je nepochybné, že predmet sporu vznikol z obchodu, ktorý bol predmetom Zmluvy. Rovnako je nepochybné, že daný spor je spôsobilý na prejednanie na rozhodcovskom súde, nakoľko spĺňa podmienky § 1 ods. 2, 3 zák. č. 244/2005 Z. z. o rozhodcovskom konaní, teda spor je možné pred súdom skončiť súdnym zmiernom a nejedná sa o spor: a) o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, b) o osobnom stave, c) súvisiaci s núteným výkonom rozhodnutí, d) ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a vyrovnacieho konania. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že v zmysle Zmluvy, ktorej súčasťou je aj rozhodcovská doložka, je príslušný na prejednanie sporu Stály rozhodcovský súd ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s.. V zmysle § 106 ods. 1 O. s. p (jeho znenie citoval). Ďalej citoval znenie čl. 10 bod 10.2.2. a čl. 10 bod 10.2.3. Všeobecných obchodných podmienok V. Opakovane citoval znenie § 103, § 104 O. s. p. a ďalej citoval znenie § 91 ods. 2 O. s. p. § 53a ods. 1 O. z. a namietol nedostatok procesnej podmienky - nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie na strane, keďže má za to, že spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, nakoľko túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Vzhľadom na § 53a ods. 1 O.z., je zrejmé, že rozhodnutie súdu bude mať vplyv nielen na neho, ale predovšetkým na dodávateľa - bankovú inštitúciu pôvodného veriteľa, ktorým bola Poštová banka. a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4. 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, ktorá je dodávateľom. Citoval Števček, M., Ficová, S. a kol., Občiansky súdny poriadok, I. diel, Komentár, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2010, str. 313 a str. 314. VI. Opakovane citoval znenie § 103 a § 104 O. s. p., § 80 písmeno c) O. s. p. a namietol nedostatok procesnej podmienky - naliehavého právneho záujmu, podľa § 80 písmeno c) O. s. p.. V prvom rade dal súdu do pozornosti tú skutočnosť, že žalobca podal návrh v zmysle § 80 písmeno c) O. s. p., pričom však právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý. Naliehavý právny záujem nie je daný 1/ spravidla tam, kde je možné žalovať priamo na splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ O.s.p. - R 17/1972, 2) ak vyriešenie určitej otázky neznamena úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu, 3/ ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo - rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004 - ZSP 6/06. Ak sa zamietajú určovacia žaloba pre nedostatok NPZ, je vylúčené súčasne sa zaoberať žalobou vo veci samej - rozhodnutia NS SR sn. zn. 1 Cdo 26/07. 2 Cdo 231/07, 1 Cdo 91/2006. Má za to, že tak, ako konštatuje samotná žalobkyňa, k vykonaniu zrážok už došlo, a teda, pokiaľ by súd návrhu vyhovel, žalobkyňa by následne podala ďalší návrh na splnenie povinnosti. O vykonaní zrážky zo mzdy v čase podania návrhu už žalobkyňa vedomosť mala. Ako je vyššie uvedené, nie je splnený základný predpoklad pre úspešnosť určovacej žaloby, nakoľko nie sú naplnené procesné podmienky. Pokiaľ by aj neboli vykonávané zrážky zo mzdy žalobkyne, žalobkyňa by bola povinná plniť v zmysle dohodnutých úverových podmienok a splácať mesačné pravidelné splátky anuity úveru v rovnakej výške, ako by boli vykonávané zrážky zo mzdy. Aj v prípade, ak by súd návrhu vo veci samej vyhovel a určil by neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, nemala by táto skutočnosť žiadny vplyv na platnosť hlavného úverového zmluvného vzťahu, ktorý dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že dohoda zasahuje do majetkovej sféry žalobkyne nakoľko práve vykonávaním zrážok zo mzdy sa dlh žalobkyne voči nemu znižuje. Ak by aj bola v tomto súdnom konaní určená neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu neprijateľnej podmienky, on by bol zaviazaný vrátiť žalobkyňi všetky vykonané zrážky, čím by sa opätovne žalobkyňa dostala do situácie dlžníka v pôvodnej nesplatennej sume úveru s príslušenstvom. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyňa odôvodňuje tým, že v konaní vo veci samej sa bude domáhať, aby súd určil, že on nemá právo na zrážky zo mzdy žalobkyne, pretože ide o neprijateľnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná zároveň odporcom uplatnený nárok vychádza z nesprávneho záveru o platnosti zmluvy o úvere a zmluvných dojednaní o odplate za poskytnutý úver, ktorý je podľa názoru žalobkyne potrebné posúdiť ako ex lege bezúročný a bez poplatkov. „Naliehavý“ Takto označená potreba dočasne upraviť vzťahy medzi účastníkmi konania podľa jeho názoru neobstojí, nakoľko žalobkyňa namieťa skutočnosti, s ktorými bola oboznámená a vyslovila s nimi súhlas, pričom sa sama dobrovoľne rozhodla neakceptovať zmluvné dojednania a za týmto účelom sa snaží obísť svoje povinnosti, ktoré mu zo zmluvy o úvere vyplývajú. Na základe vyššie uvedeného by mohol označiť správanie žalobkyne ako v rozpore s dobrými mravmi a to z dôvodu, že požiadala Poštovú banku, a.s., o úver, ten jej ho v dobrej viere poskytla avšak žalobkyňa už poskytnuté peňažné prostriedky nevrátila tak ako to predpokladá aj § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Dovolil si poukázať aj na tú skutočnosť, že v prípade, ak by žalobkyňa plnila riadne a včas svoj záväzok voči Poštovej banke, a.s., tento zabezpečovací

inštitút by nebol býval vôbec uplatnený. Žalobkyňa si sama svojim konaním, resp. opomenutím konania resp. nekonaním spôsobila uplatnenie zabezpečovacieho inštitútu zo Zmluvy tým, že porušila zmluvné podmienky vyplývajúce mu zo Zmluvy, ku ktorým sa sama, slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, zaviazala. Opätovne poukázal aj na skutočnosť, že žalobkyňa navštívila Poštovú banku, a.s. dobrovoľne a z vlastnej vôle s úmyslom získania úveru. Poštová banka, a.s. nijakým spôsobom nevyvíjala na žalobkyňu žiadny nátlak, na základe ktorého by bola nútená žiadať a získať úver od Poštovej banky, a.s.. Poukázal na skutočnosť, že banková spoločnosť, Poštová banka, a.s. si všetky svoje záväzky vzniknuté jej zo Zmluvy splnila riadne a včas a po práve požaduje od žalobkyne len to, čo od nej možno spravodlivo požadovať. Ústava Slovenskej republiky nechráni práva teoretické a iluzórne, ale chráni práva konkrétne, teda práva vykonateľné, realizovateľné a efektívne (napr. PL. ÚS 25/01, 1. ÚS 5/02, PL. ÚS 13/09, PL. ÚS 19/09, PL. ÚS 111/2011) a citoval z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo 6.12.2012, sp.zn. 5 Cdo 31/2011 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 6.11.2007, sp.zn. 17Co/161/2007, rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 112/2004. VII. Žalobkyňa nijako nepreukázala nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani, v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jej strane. V podstate tak nejde o nič menšieho, než že tento návrh reprezentuje dodatočný (aposteriórny) nesúhlas jedného z účastníkov konania s uzatvorenou dohodou, a absenciu zodpovednosti žalobkyne, ktorá sa okrem iného prejavuje aj neplnením záväzku zo zmluvného vzťahu. Je dôležité poukázať na to, že uzatváranie zmluvy o úvere je proces, v ktorom podáva klient banky návrh na uzavretie zmluvy, následne banka vyhodnotí, či návrh na uzavretie zmluvy o úvere prijme alebo odmietne. Podľa článku 1 bodu 1.2 Obchodných podmienok banka svoje rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí návrhu oznámi. Oznámenie vykoná najmä telefonicky na telefónnom čísle uvedenom v návrhu, ak klient banky nie je zastihnutý, tak mu bude doručené písomné oznámenie. Až následne odošle jeden originál zmluvy o úvere klientovi banky. V medziobdobí má klient priestor na preštudovanie si všetkých podmienok spojených s bankovým produktom a slobodne sa rozhodnúť či danú zmluvu o úvere bez výhrad uzatvorí. Má zato, že žalobkyňa mala k dispozícii tak obchodné zmluvné podmienky, keďže svojim podpisom na zmluve o úvere potvrdil v súlade s čl. 2 skutočnosť, ich prevzatie a ďalej, že si ich preštudovala a vyjadrila s nimi súhlas. Ďalej podotkol, že spoločnosť Poštová banka, a.s., na svojom internetovom sídle www.postovabanka.sk <<http://www.postovabanka.sk>> zverejňuje svoje obchodné podmienky v súlade s § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Tieto obchodné podmienky boli žalobkyňi dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma a žalobkyňa si ich mohla preštudovať kedykoľvek pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere a tak mal možnosť si vybrať či uzavrie zmluvu úvere so spoločnosťou Poštová banka, a.s. Preto nemožno konštatovať, že dohoda o riešení sporov v rozhodcovskom konaní je neplatná pretože je nezvýraznená, keďže túto si spotrebiteľ mal možnosť preštudovať v akomkoľvek formáte písma a v akomkoľvek časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že dôkazné bremeno nesie žalobkyňa je jej povinnosťou preukázať, že zmluvu, resp. dohodu o zrážkach zo mzdy neuzavrela slobodne, s výnimkou prípadu, ak by v čase podpisu bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, resp. jeho spôsobilosť bola obmedzená. V opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tvrdenie, a súd by ho pri hodnotení dôkazov nemal brať do úvahy. Žalobkyňa si slobodne vybrala právneho predchodcu žalovaného aj keď na trhu je pomerne široký výber iných bankových inštitúcií a produktov, akceptovala vykonávanie zrážok právnym predchodcom žalovaného. VIII. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami O. z. a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Dovolil si uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy, upravený § 551 O. z. nikde neuvádza povinnosť zmluvných strán (veriteľa a dlžníka) určiť si výšku zrážok zo mzdy. Z pohľadu zákona na to, aby bola dohoda o zrážkach zo mzdy medzi dvoma zmluvnými platná, vyžaduje sa, aby bola uzatvorená v písomnej forme. Samotný zákon však neobsahuje ustanovenie o tom, že sú zmluvné strany povinné v dohode určiť si výšku zrážok zo mzdy, určuje však, že výška zrážok zo mzdy nesmie byť väčšia aká by bola pri výkone rozhodnutia. Citoval znenie § 369 ods. Obch. zák. a konštatoval, že na základe zmluvy o úvere boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala v pravidelných splátkach uhrádzať. Jeho pohľadávka bola zabezpečená prostredníctvom dohody o zrážkach. Nakoľko zo strany žalobkyne došlo k omeškaniu so splátkami, dostala sa do omeškania, čím vznikol jemu nárok na úroky z omeškania, ako aj oprávnenie uspokojiť svoju pohľadávku prostredníctvom inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý si zmluvné strany medzi sebou dohodli. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy môže slúžiť na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ako aj na uspokojenie pohľadávky veriteľa, pričom nejde o zabezpečenie veriteľovej pohľadávky v prípade, že ju dlžník sám neuspokojil, ale dlžník zabezpečuje pohľadávku svojho veriteľa tým, že dáva súhlas na to, aby bola veriteľova pohľadávka uspokojená postupne, a to zrážkami zo mzdy dlžníka. Ako z

uvedeného vyplýva, žalobkyňa dala mu súhlas na výkon zrážok zo mzdy pre prípad, že sa dostane s úhradou splátok do omeškania, pričom sa teraz tento súhlas snaží obísť. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Pokiaľ by zákonodarca mal pri implementácii záujem vylúčiť zabezpečovanie spotrebiteľských záväzkov týmto inštitútom, bol by to v zákone uviedol. Ani gramatickým, dokonca ani tým najextenzívnejším výkladom, nie je možné dospieť k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskej zmluve by bola neplatná. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absolútne absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva, zdôvodňovať neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Reductio ad absurdum, akékoľvek zabezpečenie pohľadávok zo spotrebiteľských vzťahov by nebolo prípustné, a pokiaľ by to malo byť účelom a cieľom Smernice, nepochybne by to v nej uvedené bolo, resp. zákonodarca mohol ísť pri implementácii Smernice nad jej rámec, a nič mu nebránilo zakázať takéto zabezpečenie (rovnako, ako bolo vylúčené zabezpečenie zmenkami). ANI SMERNICA ANI VNÚTROŠTÁTNE NORMY nevyklúčujú zabezpečiť záväzok zo spotrebiteľskej normy. A posteriori, po uzatvorení zmluvy, vyhlásiť, že je neprípustné zabezpečovať záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy Dohodou o zrážkach zo mzdy ako neplatnou zmluvnou podmienkou, je v príkrom rozpore s ÚSTAVOU SR, našim právnym poriadkom, ako aj unijnými právnymi predpismi. Obzvlášť, ak takéto vyhlásenie nemá oporu v žiadnej právnej norme, a zdôvodňovať takýto záver odvolaním sa na Smernicu, či dokonca judikatúru ESD je rozpore s ÚSTAVOU SR ako aj so samotnou Zmluvou EÚ, ktorá presne definuje, ktorým právnym aktom priznáva priamy účinok. Zdôrazňujeme, že súdy sú oprávnené len vykladať vnútroštátne normy, hoc aj eurokonformným výkladom, v žiadnom prípade nie sú oprávnené tvoriť, meniť právne normy, či arbitrálne rozhodovať, v ktorom prípade, ktorú normu použijú a ktorú nie. Za svojvôľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR všeobecným súdom, treba považovať aj nerešpektovanie kogentnej normy a prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych noriem, ako aj prípady, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie nezodôvodnil buď vôbec, alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ak ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 110/09 z 2.4.2009) Ak všeobecný súd vyhodnotil skutkový stav iba jednostranne a vo veci urobil len formalistický výklad zákonných ustanovení, jeho postupom boli porušené základné práva sťažovateľa. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo 4.5.2010) Interpretácia zmlúv ako prejavu autonómnej normotvorby účastníkov súkromno-právnych vzťahov je zásadne úlohou všeobecných súdov, to však len potiaľ, pokiaľ všeobecné súdy nerozhodujú v extrémnom rozpore s obsahom súdneho spisu alebo v rozpore s princípom spravodlivosti, či arbitrálne. Tento postup by potom bolo možné označiť za svojvôľu, ktorou sa porušuje ústavné právo na zákonný a spravodlivý proces. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/07 z 3.7.2008). Citoval znenie čl. 2 ods. 3, čl. 7 ods. 3 Ústavy SR a z Nálezu PL.ÚS 11/96. Zároveň dal súdu do pozornosti tú skutočnosť, že § 53 ods. 4 O. z., platnom v čase podpisu zmluvy, hovorí o neplatnosti PODMIENKY. Vychádzajúc zo systematiky zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, PODMIENKA, ako právna skutočnosť je definovaná v ustanovení § 36 ods. 1 O. z. a to tak, že vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada. Gramatickým výkladom § 53 ods. 4 O. z. je odôvodnený záver, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvostranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Naopak je to práve na dlžníkovi, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. Opakovane zdôraznil, že aj samotná judikatúra ESD, ktorou žalobkyňa zdôvodňuje svoj návrh, vyžaduje rešpektovanie vnútroštátnych predpisov, rozhodovanie nie an block, ale in concreto, a predovšetkým riadne a vyčerpávajúce zdôvodnenie v čom spočíva nerovnováha spotrebiteľa neprospech spotrebiteľa. Až potom je na mieste skúmať individuálny charakter dojedanej podmienky. Zároveň dal súdu do pozornosti Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/994/2013 Rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 6C/197/2014, z ktorých odôvodnenia citoval. Dal súdu do pozornosti, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej, len „RPMN“) sa nikdy nezahŕňajú najmä, nie však výlučne: sankcie, ktoré si veriteľ môže uplatniť v prípade neplnenia zmluvy, poplatky za prevod peňažných prostriedkov, poplatky za udržiavanie účtu, ktorý bol zriadený na prijímanie platieb od dlžníka, poplatky za poistenie alebo záruky. Spoločnosť Poštová banka, a.s. ako právny predchodca žalovaného vypočítala RPMN v súlade s prílohou č. 1 k zákonu č. 258/2001 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. RPMN predstavuje údaj

dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami. Tvrdenia žalobkyne, na základe ktorých má za to, že v zmluve o úvere nie je uvedená priemerná RPMN sú podľa jeho právneho názoru zavádzajúce v snahe vyhnúť sa svojej zmluvnej povinnosti ku ktorej sa slobodne zaviazala, a ktorú sústavne porušuje. Ako vyplýva z judikatúry, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, ochrana spotrebiteľa má svoje limity, pričom ochranu spotrebiteľa nemožno ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti (NS ČR, sp. zn.: 23Cdo/1201/2009). Ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu. V nadväznosti na vyššie uvedené má za to, že ide, v tomto prípade, pod zámienkou narovňavania prirodzených nerovností medzi účastníkmi občianskoprávných vzťahov, prostredníctvom zákona alebo dokonca prostredníctvom judikatúry ESD, k narušeniu princípu rovnosti účastníkov konania, a; legitimita takýchto legislatívnych „úsluh“ slabším zmluvným stranám sa odvodzuje od predpokladu, že sú na trhu znevýhodnený silnejším ekonomickým postavením ich spolu kontrahenta, t.j. dodávateľa. Súdny sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalobkyňa uzavrela zmluvu dobrovoľne, bez pripomienok a nátlaku. V tejto súvislosti poukázal aj na odlišné stanovisko sudcu a zároveň podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky, JUDr. Milana Lalička a citoval z neho. XI. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia žiada, aby odvolací súd uznesenie zo 6.5.2016 zmenil tak, že návrh žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia zamietne, alternatívne aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie vo veci 4C/161/2016 zastavil. Žalobkyňa je povinná nahradiť mu trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila nasledovne: čl. I K nepreskúmateľnosti rozhodnutia - Nestotožňuje sa s argumentáciou žalovaného, že predmetné rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné. Podľa jej názoru žalovaným napadnuté rozhodnutie spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Odôvodnenie uznesenia obsahuje nielen rozsiahlu úvodnú popisnú časť, z ktorej vyplýva čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy vykonal a ako ustálil skutkový v prejednávanej veci, ale i spôsob a rozsah, akým sa súd prejdávanou vecou zaoberal, a tiež samotné právne posúdenie (vrátane uvedenia ustanovení právnych predpisov, o ktoré sa opiera). Vo veci konajúci súd v tomto rozhodnutí zdôraznil spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy, vybočenie z pravidiel morálky a poukázal na nekalé obchodné praktiky v tejto zmluve. Má za to, že vo veci konajúci súd v tomto rozhodnutí dostatočne vyporiadal i s rozhodujúcimi skutočnosťami. Na základe uvedeného má za to, že vo veci konajúci súd vo svojom rozhodnutí výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Podľa jej názoru tak odvolaním napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky arbitrárnosti či svojvoľie a odôvodnenie tohto rozhodnutia spĺňa parametre zákonného odôvodnenia. Na základe uvedeného navrhovateľ považuje tvrdenia odporcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia za neopodstatnené. čl. II K posúdeniu zmluvy o úvere - Žalovaný vo svojom odvolaní tvrdí, že predmetnú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu spotrebiteľskú, a to z dôvodu, že táto zmluva bola uzavretá podľa § 497 Obch. zák., teda ide o absolútny obchod. S predmetným tvrdením nemôže súhlasiť a trvá na tom, že tento vzťah je vzťahom spotrebiteľským, a teda na danú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukázala na nasledovné. Má za to, že právny názor žalovaného je absolútne nesprávny, a to z toho dôvodu, že už zo samotnej podstaty spotrebiteľského práva vyplýva, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ak to samotný predpis nevyklučuje. Na predmetný vzťah založený zmluvou o úvere je teda nevyhnutné uplatniť práve ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uvedené je odôvodnené tým, že podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretie zmluvy o úvere (citovala znenie § 3 ods. 1, 2 a § 52 ods. 1, 2, 3 O. z.) Žalovaný vo svojom odvolaní argumentuje najmä tým, že právne vzťahy vyplývajúce z predmetnej

úverovej zmluvy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Má za to, že zo strany žalovaného, ide len o obchádzanie zákona, aby sa vyhol posudzovaniu absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, vzhľadom na početné chyby v zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi. Je nevyhnutné povedať, že takmer každý odsek predmetných zmlúv je nápadne, až krajne nevyvážený, postavený v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa. Má za to, že v danom prípade ide jednoznačne o spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom, nakoľko právny navrhovateľ pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z tohto dôvodu predmetné zmluvy o úvere mali obsahovať obligatórne náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje a ich absenciu sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverovej zmluvy. Je nevyhnutné poukázať na to, že je bežnou praxou právneho predchodcu žalovaného neuvádzať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy vyžadované zákonom, ktorej účelom je vyhnúť sa aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Táto skutočnosť bola judikovaná množstvom rozhodnutí súdov SR a aj napriek tomu veriteľ naďalej túto prax využíva spolu s množstvom ďalších neprijateľných podmienok, tak aby získal čo najväčší finančný prospech a vyhol sa prísny požiadavkám právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. čl. III. - K rozhodcovskej doložke - Žalovaný vo svojom odvolaní vznáša námietku nedostatku právomoci súdu vec prejednať a rozhodnúť, nakoľko podľa názoru žalovaného táto vec mala byť prejednaná v rozhodcovskom konaní na základe uzavretej rozhodcovskej doložky. Ona s týmto tvrdením absolútne nesúhlasí, pričom uvedené odôvodňuje nasledovne: Podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) citovala znenie § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. r) § 53 ods. 5, § 54 ods. 2 § 39 O. z. (Pozn.: súd je povinný v prípade absolútnej neplatnosti právnych úkonov ich skúmať ex offo - bez ohľadu na existenciu námietky dotknutého účastníka). Má za to, že dojednaním rozhodcovskej doložky došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa nakoľko absenciou tejto doložky, by bol veriteľ povinný uplatniť svoj nárok súdnou cestou na miestne príslušnom súde v obvode podľa bydliska občana, resp. spotrebiteľa. Pre každého spotrebiteľa je neporovnateľne výhodnejšie a hospodárnejšie zúčastniť sa súdneho konania vedeného na súde v obvode jeho bydliska než konania pred rozhodcovským súdom. Dohodou s takýmto znením si spotrebiteľ jednoznačne zhoršil svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 O. z.). Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jeho bydliska, a to na Okresnom súde Spišská Nová Ves podľa príslušných ustanovení upravujúcich civilný proces, ktorých znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie s garanciou ústavných práv než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom (§ 53 ods. 1 O. z.) ide aj z dôvodu, že odporca si priamo a autoritatívne v preformulovaných zmluvných podmienkach, prostredníctvom rozhodcovskej doložky, určil pre prípad vzniku sporu príslušnosť rozhodcovského súdu. Spotrebiteľ (žalobkyňa) na rozdiel od podnikateľa (žalovaného) nemohla nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu ani výber osoby rozhodcu. Táto zmluva predstavuje ukážkový príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane - spotrebiteľovi. Úverovú zmluvu ani všeobecné podmienky nemohol spotrebiteľ ovplyvniť (nijako zmeniť, upraviť) nakoľko boli vopred predformulované a v takomto znení predložené spotrebiteľovi. S odkazom na judikatúru všeobecných súdov, podľa ktorej sa adhézne zmluvy vypracované podnikateľom a predložené spotrebiteľovi bez možnosti akejkoľvek zmeny alebo úpravy považujú za neprijateľné poukazujeme na neprijateľnosť takejto podmienky, ktorá v tomto prípade nebola individuálne dojednaná. Uvedené platí bez ohľadu na to, či je rozhodcovská doložka dohodnutá alternatívne alebo výlučne, nakoľko aj v prípade alternatívy, ak má podnikateľ možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd, znamená to podstatné zhoršenie postavenia spotrebiteľa (v konečnom dôsledku ide o výlučne dojednanú doložku, pretože, ak sa „žalobca“, t.j. podnikateľ rozhodne uplatniť si svoje práva na Rozhodcovskom súde, „žalovaný“, t.j. spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť takéto jeho rozhodnutie ovplyvniť, resp. zmeniť a dosiahnuť konanie pred všeobecným súdom SR). Právny výklad o neprimeranej povahe rozhodcovskej doložky opiera tiež o rozhodnutie Súdného dvora (ES) vo veci C- 243/08 zo 4.6.2009 Pannon GSM Zrt, proti Erzsébet Sustikné Gyorfí bod 40, v ktorom súdny dvor konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom v zmysle smernice (93/13/ES), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluve pre súd v obvode ktorého sa nachádza sídlo dodávateľa spĺňa všetky podmienky aby bola v zmysle smernice 93/13/ES kvalifikovaná ako nekalá. Podstatou rozhodcovského konania by malo byť, prostredníctvom zmluvnej voľnosti, záväzkový vzťah doplniť a nie zaviazat' spotrebiteľa podrobiť sa rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktorý si vybrala jeho protistrana. Spotrebiteľ okrem toho, že nemôže ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, nemôže taktiež pre svoju ochranu využiť inštitúty priznané mu, ako slabšej strane, zákonom. Po vydaní rozhodcovského rozsudku nemá prakticky žiadnu možnosť v rámci dvojstranného konania

žiadať o preskúmanie rozhodnutia. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu ČR zo dňa 1.11.2011, č. k. II.ÚS 2164/10, z ktorého odôvodnenia citovala. Na základe uvedeného považuje tvrdenia žalovaného o nedostatku právomoci okresného súdu na prejednanie veci za nedôvodnú, a má za to, že tento súd bol oprávnený vec prejednať a rozhodnúť. Čl. IV - K nedostatku pasívnej vecnej legitímácie - Žalovaný vo svojom odvolaní ďalej namieta nedostatok procesnej podmienky - nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, nakoľko podľa tvrdení žalovaného pôvodný veriteľ spolu so žalovaným tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo. Ani s týmto tvrdením „žalovaný“ sa nestotožňuje a poukazuje na nasledovné: 13.10.2009 uzavrela spolu so spoločnosťou Poštová banka, a.s. zmluvu o úvere. Následne bola táto pohľadávka postúpená s pôvodného veriteľa (Poštová banka, a.s.) na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED. 20.06.2014 spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED postúpila túto pohľadávku na žalovaného. Na základe uvedeného tak má za to, že pasívne vecne legitimovaným v tomto prípade je spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. (žalovaný), nakoľko postúpením pohľadávky na neho prešli oprávnenia a povinnosti vyplývajúce veriteľovi z predmetnej zmluvy o úvere. Nakoľko po tomto postúpení pohľadávky spoločnosť Poštová banka, a.s. ani spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED nemali žiadne práva z tejto zmluvy, má za to, že teda ani nemôžu byť pasívne vecne legitimovaní. čl. V - K naliehavému právnomu záujmu a k dohode o zrážkach zo mzdy - Citovala znenie § 53 ods. 1, § 53 ods. 4, § 54 ods. 2 O. z. Predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku tvoriacu súčasť spotrebiteľského vzťahu, a preto je neplatná v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka. Uvedené je odôvodnené na základe nasledovných skutočností: Samotné jej zabezpečenie záväzku ako dlžníka dohodou o zrážkach zo mzdy bez vyplnenia dlžnej sumy a určenia presných pravidiel pre jej určenie predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Spotrebiteľ si takýmto spôsobom neprimerane zhoršil svoje postavenie voči dodávateľovi, a to bez toho, aby bol na to výslovne upozornený, resp. poučený o dôsledkoch uzavretia takejto dohody o zrážkach zo mzdy. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitým právnym úkonom, a to z toho dôvodu, že na jej základe si žalovaný môže samovoľne uplatňovať ním určenú výšku dlhu, ktorý eviduje voči spotrebiteľovi (mnoho krát ide o dlh neexistujúci vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť zmlúv o úvere uzatváraných so spotrebiteľmi) a to v časovo neobmedzenom období ohraničenom len samotnou vôľou žalovaného, ktorý sám a svojvoľne oznámi zamestnávateľovi spotrebiteľa, kedy môže tento s výkonom zrážok zo mzdy prestať. Týmto, na základe neobmedzenej vôle môže žalovaný vymáhať od nej dlh, ktorý neexistuje, resp. dlh, ktorého výšku si sám určí. Bez akéhokoľvek obmedzenia tak stavia ju do pozície, kedy tento stráca právo disponovať so svojim príjmom ako s vlastným majetkom, a to bez platného právneho základu. Uviedla, že žalovaný už vyzval jej zamestnávateľa k realizácii zabezpečovacieho prostriedku čím dochádzalo bez právneho dôvodu k zásahu do jeho majetkovej sféry a tento zásah bol len dočasne pozastavený na základe vydaného predbežného opatrenia súdu. Zdôraznila, že ona nemala možnosť nijako zmeniť text predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, prípadne vylúčiť účinnosť niektorého z jej ustanovení. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka o.i. aj Komisiou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich. O neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bolo rozhodnuté slovenskými súdmi v mnohých obdobných prípadoch. Dovolila si poukázať na niektoré z nich: Rozhodnutie Krajského súdu Nitra z 11.2.2015 sp. zn. 25 CoPr/5/2014, Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica z 30.11.2015, pod sp.zn. 13Co/991/2014-70, Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín z 9.3.2016, pod sp.zn. 17Co/113/2016, Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica z 27.8.2015, pod sp.zn. 17Co/665/2015, Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, z 28.7.2015, pod sp.zn. 13Co/556/2015, Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/639/2014 - 36 zo 16.12.2014, Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, č.k.: 6 Cdo 171/2010, Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 13.12.2012, sp. zn. 5 Obdo 33/2012, Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica z 18.8.2015, pod sp.zn. 14Co/641/2015 -50, Rozsudok Krajského súdu Prešov z 1.6.2016 sp.zn. 3Co/328/2015, rozsudok Krajského súdu Nitra pod sp.zn.: 25CoPr/5/2014 z 11.02.2015, Rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 1Co/27/2013, z ktorých odôvodnení citovala. Podľa jej názoru existencia naliehavého právneho záujmu je splnená, nakoľko len vyhovujúci rozsudok súdu môže zastaviť vykonávanie zrážok jej zamestnávateľom na základe dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko podľa obsahu tejto dohody nemá oprávnenie túto dohodu vypovedať, od nej odstúpiť, ani ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. V súvislosti s uvedeným dala tiež do pozornosti: Rozhodnutie Krajského súdu Prešov z 28.4.2016, sp. zn. 14Co/9/2016 a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18.11.2015 sp. zn. 8 Cdo 483/2014. čl. VI - K princípu právnej istoty - Poukázala aj na to, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právna istota účastníkov ktorá znamená aj to, že súdy v identických prípadoch rozhodujú rovnako. Uvedené vyplýva aj z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.11.2014 pod sp. zn. 5ECdo/192/2014, Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo

16.1.2013 č. k. 6M Cdo 9/2012, z ktorých tiež citovala. čl. VII Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb: § 13a ods. 1 písm. c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej Základná sadzba: vo výške 66,- eur (1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.. Režijný paušál: vo výške 8,58 eur za úkon z 8.7.2016 - Podanie vo veci samej - vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného vo výške 74,58 eur. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,50 eur s DPH (74,58 eur + 20 % DPH vo výške 14,92 eur) ich zaplatením na účet právneho zástupcu žalobkyne č. SK55 8360 5207 0042 0263 3015.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 úst. zák. 460/1992 Zb. (ďalej len Ústava SR) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

10. Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

11. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

12. Podľa Čl. 6 ods. 1, 2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

13. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že toto právo je bezprostredne spojené s ústavným právom zakotveným v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a tak ako citované ústavné práva ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neznačí právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (viď Uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 4/1994 z 19.1.1994, I. ÚS 50/04). Tieto ústavné práva sa premietajú aj v Čl. 6 ods. 1, 2 CSP, ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces. Pod spravodlivým súdnym procesom treba rozumieť povinnosť súdu zabezpečiť rovnosť zbraní, t.j. možnosť uplatnenia práv, teda možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, zúčastniť sa na procesných úkonoch, možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu a pod.

14. K neprávny procesným postupom možno zaradiť aj taký procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu CSP.

15. Poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., vzhľadom na povahu konania neodkladného (predbežného) opatrenia, spravidla neprichádza do úvahy, lebo v opačnom prípade by sa mohol zmariť účel nariadeného neodkladného (predbežného) opatrenia.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

17. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 366 písm. d) CSP, nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom

uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods. 1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

20. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

21. Žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

22. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť predbežné opatrenie.

23. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/ a d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami alebo niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala.

25. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

26. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

27. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

28. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné nariadenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

29. Z vyššie cit. zákonných ustanovení ako aj zo samotnej podstaty neodkladného opatrenia vyplýva, že tieto upravujú pomery strán sporu iba predbežne (dočasne), resp. zaisťujú nároky doposiaľ právoplatne nepriznané. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv strán sporu, a to do času definitívnej právnej (súdnej) ochrany a predpokladom ich nariadenia je 1/ osvedčenie nároku, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, 2/ osvedčenie naliehavosti potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, alebo osvedčenie z obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3/ preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej.

30. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku toho sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov.

31. Súd správne uzavrel, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia).

32. K dôvodom uvedeným v napadnutom uznesení odvolací súd dodáva:

Žalobkyňa v danom prípade osvedčila danosť nároku, keďže z listinných dôkazov ňou predložených vyplýva, že so žalovaným je v zmluvnom vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej 13.10.2009, pričom so žalovaným uzavrela aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa osvedčila aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, spočívajúce v zásahu do jej majetku bez súdneho preskúmania zmluvy v rozpore s ochranou spotrebiteľa.

33. Je zrejmé, že dohoda o zrážkach zo mzdy slúži ako zabezpečovací prostriedok v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktorej podmienky v danom prípade neboli predmetom posúdenia súdom. Táto skutočnosť vyvoláva potrebu ex offo súdneho preskúmania z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže sám vyhodnotiť. Realizácia zrážok zo mzdy na základe takejto dohody je v rozpore s verejným poriadkom, keďže je značná pravdepodobnosť, že táto vychádza z neprijateľných zmluvných podmienok. Práve táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu osvedčuje právo žalobkyne napriek tomu, že toto ešte nebolo predmetom dokazovania vo veci samej. Žalovaným nepopieraná skutočnosť, že už aj pristúpil k realizácii zrážok preukazuje aktuálnosť bezprostrednej hrozby finančnej ujmy, teda vzniku ťažko nezvratiteľnej situácie, pokiaľ by uvedené zrážky zo mzdy vo vzťahu k žalobkyni boli ďalej realizované.

34. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, týkajúce sa platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, tieto budú predmetom dokazovania vo veci samej.

35. Odvolací súd rovnako potvrdil i uznesenie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil zamestnávateľovi žalobkyne zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne, aj keď zamestnávateľ žalobkyne nie je stranou v spore. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (6.5.2016) za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku podľa ust. § 76 ods. 2 O.s.p. predbežným opatrením bolo možné nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi vtedy, ak to bolo možné od neho spravodlivo žiadať. Civilný sporový poriadok vychádza z premisy, že neodkladným opatrením možno nariadiť povinnosť len „strane“, preto odvolací súd aplikujúc § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované a § 471 ods. 1 CSP postupom podľa čl. 4 ods. 2 CSP potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie aj v tomto výroku.

36. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia možno doplniť nasledovné: Súd správne nariadil navrhnuté neodkladné (predbežné) opatrenie, ktorým bola dočasne pozastavená platnosť Dohody uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, lebo ani žalobca, ani jeho zamestnávateľ nemajú možnosť tieto zrážky jednoznačne pozastaviť, existuje tak možnosť, že kým príslušný súd v danej veci právoplatne rozhodne vo veci samej, žalovaný prostredníctvom spornej Dohody vymôže od žalobcu, ako od spotrebiteľa, aj tie časti pohľadávky, ktoré sa zakladajú na nekalých podmienkach uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, resp. na neplatných ust. uvedených v zmluve, keďže v Dohode o sú formulačne zahrnuté všetky prípadné plnenia, ktoré by zo zmluvy mohli vyplývať a to vrátane plnení, na ktoré sa žalobca zaviazal v dôsledku eventuálnych neprijateľných podmienok, resp. neplatných ust. zmluvy.

37. Napadnuté uznesenie je aj v úplnom súlade s právnym názorom NS SR vyjadreným v rozsudku 8Cdo 483/2014 z 18.11.2015.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
41. Žalobkyňa mala aj v odvolacom konaní plný úspech, preto jej bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému, ktorých výška bude určená postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.
42. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.